

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2020 / 20 / ... / 23 FEBRUARI 2021**

Inzake De heer ..., wonende te ..., ..., vertegenwoordigd door de heer...met zetel te ..., ... en meester ..., advocaat bij Advocatenkantoor ... te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS – SCHOLENGROEP ..., met zetel te ..., ... vertegenwoordigd door meester ..., advocaat bij ..., te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 18 november 2020 heeft meester ... namens de heer ... beroep ingesteld tegen de tuchtstraf “ontslag” die hem werd opgelegd bij beslissing van de raad van bestuur van SCHOLENGROEP ... op 15 oktober 2020. Deze beslissing werd hem meegedeeld bij aangetekend schrijven van 29 oktober 2020 en hem ter kennis gebracht op 30 oktober 2020.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vast benoemd onderwijzer in dienst van Scholengroep .... Sinds 1 september 2013 is hij tewerkgesteld in de basisschool ... als leerkracht vijfde leerjaar. In oktober 2018 wordt hij overgeheveld naar de basisschool ... te ... als leerkracht tweede leerjaar. De verzoeker stelt dat “de leerlingen die er school lopen een specifieke pedagogische en didactische aanpak” vereisen en dat, nu een aantal

leerlingen bijzonder veel aandacht vereisen, een onderwijzer naast leraar ook opvoeder moet zijn.

Uit het administratief dossier blijkt dat ... in het verleden het voorwerp uitgemaakt heeft van een aantal vaststellingsfiches m.b.t. zijn functioneren. Het schooljaar 2017-2018 blijkt behoorlijk verlopen te zijn, maar op 20 juni 2019 stelt de schooldirecteur een nieuwe vaststellingsfiche op waarin hij stelt: “We dachten als school dat de voorgaande incidenten waarbij hij bijzonder kwetsend reageert tov de kinderen verbeterd waren, maar in het schooljaar 2018-2019 is dit opnieuw geëscaleerd”. Volgt dan de verwijzing naar “incidenten die zich de drie laatste dagen voordeden met kinderen”; het gaat over “roepen en tieren” tegen de kinderen.

Op 18 september 2019 wordt opnieuw een vaststellingsfiche geredigeerd. Er wordt gesteld: “Na de vorige vaststellingsfiche op 20 juni 2019 heeft ... zijn houding en gedrag niet aangepast tegenover de kinderen en heeft hij tal van tekortkomingen aan zijn plichten als onderwijzer (gepleegd), niet alleen qua administratie, maar ook naar collega’s en directie toe. Na opgave van enkele “kleinere feiten” (klas niet in orde gemaakt; totale desinteresse op de personeelsvergadering; onzorgvuldig invullen agenda; afwezigheid die niet gemeld werd) wordt gesteld: “wat al herhaaldelijke keren gebeurd is tijdens de afgelopen twee weken van het schooljaar (roepen op de leerlingen) is geëscaleerd op dinsdag 17 september 2019. Bij het einde van de laatste speeltijd begon ... te bulderen op alle leerlingen van de school. Dat was niet meer gewoon roepen, want zelfs collega’s verschoten hierbij. Hij ging met zijn klas naar binnen en daar begon het roepen en tieren verder op de kinderen; Kinderen van 7-8 jaar oud die uitgescholden en belachelijk gemaakt worden omdat ze met hun huiswerk niet in orde waren of hun agenda niet zelfstandig konden invullen. Dit kan niet en zeker niet voor zo’n kleine kinderen. De zoveelste telefoon die weer binnenkomt over meester ... was de druppel. De ouders geven aan dat de kinderen niet meer naar school durven komen en andere ouders geven aan dat ze niet willen dat hun zoon/dochter nog bij hem in de klas zit.”

Op 4 december 2019 maakt de moeder van ... -tot eind juni 2019 leerling in ...- melding van sms-verkeer tussen ... en haar 14-jarige dochter. Zij dient daaromtrent ook klacht in bij de politie.

Geconfronteerd met dit gegeven vraagt directeur ... aan de Algemeen Directeur om de verzoeker preventief te schorsen. Hij verwijst naar a) een gesprek met de moeder van ... en b) “eerdere gebeurtenissen waarvan ik u de vaststellingsfiche altijd kan bezorgen”. Volgens de Algemeen Directeur doelt de directeur daarmee op de feiten van “het ongepast optreden (roepen, tieren, kleineren) t.a.v. leerlingen”, zoals blijkt uit vaststellingsfiches van de 10 januari 2017, 5 oktober 2017, 20 juni 2019 en 18 september 2019 die worden bijgevoegd.

Op 5 december 2019 schorst de Algemeen Directeur de verzoeker preventief bij hoogdringendheid. Hij stelt vast dat de verzoeker “op een volledig onprofessionele en voor een leerkracht onaanvaardbare wijze sms’jes verstuurd naar een ex-leerlinge” en zet uiteen waarom de verzoeker tijdens het onderzoek daarover niet op school aanwezig kan blijven. Hij voegt daaraan toe dat de preventieve schorsing “niet alleen om de hierboven vermelde reden zich opdringt”, maar dat “uw ongepaste handelwijze ook het vertrouwen dat in u gesteld werd een ernstige knauw gekregen heeft”. De Algemeen Directeur zegt niet expliciet dat daarmee bedoeld wordt op het onwelvoeglijk optreden tegenover leerlingen, zoals blijkt uit de bijgevoegde vaststellingsfiches, maar de verzoeker heeft dit toch zo begrepen, aangezien hij in zijn verweer ter gelegenheid van de bevestiging van de preventieve schorsing op 19 december 2019 die feiten bij de zaak betreft en er de verjaring van bepleit (beroepen beslissing, pag 19).

Op 19 december 2019 bevestigt en bekrachtigt de raad van bestuur de preventieve schorsing bij hoogdringendheid genomen door de algemeen directeur en ook de opstart van een tuchtonderzoek en tuchtprocedure wordt bevestigd en bekrachtigd. De raad van bestuur overweegt daarbij: “met de concrete feiten van de vaststellingsfiches die dateren van vóór begin juni 2019 en die zich derhalve vóór de vervolgingstermijn van zes maanden situeren, zal en kan geen rekening gehouden worden in het kader van de tuchtrechtelijke behandeling van deze zaak.” Die beslissing wordt op 19 december 2019 ter kennis van de verzoeker gebracht. Tegen die beslissing is geen beroep ingediend. De raad van bestuur beslist ook aan de Onderzoekscol GO! te vragen om a) “het (onder meer SMS-)verkeer tussen de heer

... en de juffrouw ... zo goed als mogelijk in kaart te brengen” en om b) “na te gaan in hoeverre de handelwijze van de heer ... zich heeft beperkt tot de ex-leerlinge ...”.

De Onderzoeksceel finaliseert op 22 mei 2020 haar verslag over a) de “omgang, waaronder SMS-verkeer, tussen ... en ...” en b) “onderzoek naar mogelijk grensoverschrijdende handelingen bij leerlingen van ....”

Op 23 juni 2020 deelt het parket van de Procureur des Konings Limburg aan de Algemeen Directeur mee dat het strafdossier omtrent de omgang van de verzoeker met ... zonder gevolg gerangschikt werd. Op 10 september 2020 deelt de procureur des Konings aan het bestuur mee dat de seponering geïnspireerd is door de gedachte “dat het hem beter lijkt dat het dossier behandeld wordt door de bevoegde tuchtrechtelijke overheid die een tuchtrechtelijke sanctie kan opleggen.”

Op 18 juni 2020 bespreekt de raad van bestuur het rapport van onderzoek. Hij beslist om ... uit te nodigen voor een hoorzitting in het kader van de tuchtstraf van het ontslag. Bij brief van 26 juni 2020 (geciteerd als punt C.1.8 van het tuchtstrafbesluit, pag 46-49) wordt de verzoeker uitgenodigd voor een verhoor op 17 september 2020 in het kader van de tuchtmaatregel van het ontslag op basis van twee tenlasteleggingen:

-het aangaan en onderhouden van communicatie (via Messenger) met een ex-leerlinge van u, die op het ogenblik van het starten van de communicatie nog geen veertien jaar is, waarbij de inhoud van de door u verstuurde berichten (het tot tweemaal toe in verdoken termen voorstellen van elkaar te zien, “chille met de bille”, “jij moet tocht succes hebbe, of vergis ik mij”) volstrekt ongepast en grensoverschrijdend is en diametraal staat tegenover uw voorbeeldfunctie als leerkracht

- het vertonen van grensoverschrijdend gedrag naar de leerlingen van ...(roepen en tieren naar leerlingen maar ook gebruik van scheldwoorden en racistische uitlatingen en het stellen van onvoorspelbare, intimiderende, vernederende, denigrerende, uitdagende en respectloze acties naar leerlingen toe) zoals uitvoerig beschreven en gedocumenteerd in het onderzoeksrapport, bevestigd door getuigenissen van een substantieel deel van de collega's en geïllustreerd door de

vaststellingsfiche van 18 september 2019 waarbij uw buitensporige manier van handelen angst creëert bij de leerlingen (en bij diverse collega's)".

Op verzoek van ... werd de hoorzitting verdaagd naar 15 oktober 2020. Na de verzoeker in zijn verdediging gehoord te hebben, beslist de raad van bestuur op 15 oktober 2020 dat de beide tenlasteleggingen bewezen zijn en dat het ontslag zich opdringt, in essentie omdat “hij aan zijn verplichtingen als personeelslid, zijn beroepsernst en -eer als leraar tekortschiet en zijn opvoedende verantwoordelijkheid volledig naast zich neerlegt”, waaruit blijkt dat de verzoeker “niet het normbesef en gedragspatroon bezit dat verondersteld mag en moet worden van een personeelslid van het GO!” Hij voegt daaraan toe: “De raad van bestuur is onder de indruk van het tuchtdossier dat chronologisch de incidentrijke loopbaan van de heer ... illustreert. In de tenlastelegging heeft de raad van bestuur uiteraard enkel feiten opgenomen die nog niet verjaard zijn. Maar uit het tuchtdossier blijkt duidelijk dat de problemen met de heer ... niet louter dateren van het laatste jaar. Al jarenlang doen er zich problemen voor betreffende de handelwijze van de heer .... De heer ... kan onmogelijk ontkennen dat de directeur hem systematisch heeft gewezen op het erg problematische van zijn gedrag. Diverse keren werden maatregelen genomen om de schade te beperken en te pogen om de heer ... er eindelijk toe te brengen zijn houding bij te schaven. Uit het dossier blijkt voldoende hoeveel geduld zijn directie met hem heeft uitgeoefend.”

De beslissing van 15 oktober 2020 vormt het voorwerp van onderhavig beroep. Zij is op 30 oktober 2020 ter kennis van de verzoeker gebracht.

2. **Het procedureverloop**

Meester ... heeft namens verwerende partij met een brief dd. 4 december 2020 en met een mail dd. 8 december 2020 het administratief dossier ingediend en bij aangetekend schrijven en mail dd. 6 januari 2021 een verweerschrift.

Per aangetekend schrijven en per mail van 24 november 2020 werden partijen regelmatig opgeroepen voor de hoorzitting. Op vraag van verzoekende partij en met

akkoord van verwerende partij werd de hoorzitting uitgesteld per mail dd. 21 januari 2021. Op deze hoorzitting waren partijen aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoeker stelt eerst in het algemeen dat het onderzoek overhaast en niet-objectief gevoerd werd, aangezien geruchten, insinuaties en hypothesen voor waarheid worden aanvaard en dat hij heeft zeker nooit toegegeven dat zijn gedrag grensoverschrijdend was.

Hij stelt ten aanzien van de eerste tenlastelegging: de feiten zijn geanalyseerd vanuit het foute standpunt dat het om een niet-onschuldige conversatie zou gaan. Hij heeft verklaard dat hij geen bedoelingen had met de gesprekken met ..., dat hij bij de familie gekend is, dat ... blijkbaar nooit het gevoel gehad heeft dat er iets mis was en dat de feiten verband kunnen houden met zijn toenmalige vlucht in alcohol waarvoor hij een oplossing gezocht heeft; voorts werd het strafonderzoek geseponeerd, en toch heeft de raad van bestuur hem schuldig bevonden.

Ten aanzien van de tweede tenlastelegging voert hij aan: in weerwil van het feit dat de raad van bestuur stelt dat er met feiten voorafgaand aan 28 juni 2019 geen rekening werd gehouden, wordt hij toch veroordeeld voor zijn houding.

Hij besluit met de stelling dat hij geen blijk gegeven heeft van “grensoverschrijdend gedrag”.

4.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker zijn stelling omtrent een subjectief gevoerd onderzoek niet staaft en dat de verzoeker tijdens zijn politieverhoor toegegeven heeft dat zijn gedrag niet aanvaardbaar was.

Wat de eerste tenlastelegging betreft wijst zij erop enerzijds dat de seponering van het strafdossier niet betekent dat de verzoeker onschuldig is en dat er geen tuchtvordering meer kan ingesteld worden en anderzijds dat de conversatie meer was dan onschuldig gesprek en echt als grensoverschrijdend kan worden gekwalificeerd. Een leerkracht die een ex-leerling van minder dan 14 jaar contacteert buiten de schoolcontext en daarbij onprofessioneel taalgebruik hanteert, besmeurt de voorbeeldfunctie die hij moet waarmaken.

Wat betreft de tweede tenlastelegging stelt de verwerende partij dat de verwijten aan de verzoeker teruggaan tot de vaststellingsfiche van 18 september 2019 waarin melding gemaakt wordt van één incident zonder dat verwezen wordt naar eerdere feiten. Waar de raad van bestuur verwijst naar eerdere vaststellingsfiches, dan wil hij daarmee een context schetsen zonder ze als zodanig aan de verzoeker tegen te werpen maar ze veeleer te beschouwen als een illustratie van de houding die de verzoeker tentoon spreidt en die ook tot uiting is gekomen tijdens het gebeuren van 17 september 2019.

De verwerende partij besluit dat het alcoholgebruik waar de verzoeker naar verwijst zeker geen excuus kan vormen voor de feiten.

4.3. Met de verwerende partij is de Kamer van beroep van oordeel dat er geen reden is om de vaststellingen op grond waarvan de Onderzoeksceel haar conclusie over de onderzochte feiten heeft getroffen, in vraag te stellen. Uit niets blijkt dat de onderzoekers de verzoeker in een verkeerd daglicht hebben willen stellen.

4.3.1. Over de eerste tenlastelegging:

4.3.1.1. De verzoeker faalt waar hij stelt dat de seponering van het strafdossier betekent dat hij onschuldig is. Een seponering van de strafzaak door het parket laat tuchtrechtelijk optreden onverlet. Dit geldt in dit geval des te meer, aangezien de Procureur des Konings tot een seponering is gekomen omdat hij een tuchtrechtelijk optreden adequater vond.

4.3.1.2. Wat het bestaan van de feiten en het tuchtrechtelijk karakter van de feiten betreft, bevestigt de Kamer van beroep de motivering van de raad van bestuur (beslissing, pag. 75-76). De verzoeker betwist niet dat hij

tussen juni 2019 en december 2019 via Messenger met ..., een oud-leerling die toen minder dan 14 jaar was, een conversatie opgestart en onderhouden heeft waarvan de bewijzen in het dossier opgenomen zijn (verslag pag 14-20). De verzoeker noemt de inhoud van die conversatie “onschuldig” maar ook de Kamer van beroep vindt dat niet, omdat de inhoud van de gesprekken wijzen op het zoeken van persoonlijk contact (“dan kom ik u effe hale”; “zal’k een slaapliedje kome zinge”) en insinuaties bevatten over het gericht invullen van een vriendschap (“Kijke naar schoon jongens”; “jij moet toch succes hebben”; “chille met de bille”). Zo de verzoeker gewis niet kan verweten worden dat hij via internet contacten onderhoudt met een oud-leerling van zijn school die mogelijks zelfs tot zijn kennissenkring behoort, dan is het toch absoluut niet te verenigen met de waardigheid van zijn ambt als leraar om in een contact met een kind van 14 jaar een insinuerende conversatie aan te gaan. De eerste tenlastelegging is bewezen en vormt een tuchtfact.

4.3.2. Over de tweede tenlastelegging:

4.3.2.1. De tweede tenlastelegging betreft het verbaal grensoverschrijdend gedrag naar leerlingen toe, waarvan de fiche van vaststelling over het gebeuren op 17 september 2019 een “illustratie” is. Uit het dossier blijkt dat de schooldirecteur en de Algemeen Directeur, toen zij op 4 respectievelijk 5 december 2019 op de hoogte werden gesteld van het Messenger-verkeer van de verzoeker met ..., “de eerdere gebeurtenissen”, zijnde de vaststellingsfiches van 10 januari 2017, van 5 oktober 2017 en van 20 juni 2019 waarnaar de Algemeen Directeur in zijn beslissing van 5 december 2019 verwijst en die allen betrekking hebben op verbaal geweld op school tegen kinderen en ouders- bij de zaak hebben betrokken.

Gewis zijn die feiten bij de beslissingen over de preventieve schorsing op de achtergrond verzeild -want gedomineerd door de Messenger-gesprekken met ...- maar zoals in de feitelijke uiteenzetting aangegeven, heeft de verzoeker altijd goed geweten dat zij deel uitmaakten van het dossier.

4.3.2.2. De verzoeker verwijst naar de verjaring van de feiten. Hij

verliest daarbij uit het oog dat het bestuur hem in het algemeen grensoverschrijdend gedrag naar leerlingen toe verwijt, dus het aannemen van een houding. In dergelijk geval vermag het bestuur bewijselementen aanbrengen uit het verleden, voor zover het laatste feit dat de gelaakte houding bewijst en die de druppel vormt die de emmer heeft doen overlopen, zich situeert binnen de zes maanden vóór de datum van het instellen van de tuchtvordering. Dit is te dezen het geval, aangezien de tuchtvordering opgestart is op 19 december 2019 en er gedurende de voorafgaande zes maanden twee vaststellingsfiches, die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten, werden opgesteld: op 18 september 2019 en 28 juni 2019. De concrete vaststellingen die daarin worden gemaakt, worden door de verzoeker niet echt weersproken. Zij vormen het bewijs van verbaal grensoverschrijdend optreden tegen de kinderen. En uit de antecedenen blijkt dat het niet om geïsoleerde feiten gaat maar om een constante; de raad van bestuur heeft de aangelegenheid correct beoordeeld.

4.4. De verzoeker stelt dat het ontslag een te zware straf is, “gelet op zijn staat van dienst, het feit dat er geen precedenteren zijn en de overweging dat er minstens verzachtende omstandigheden zijn”.

4.4.1. De Kamer van beroep volgt die redenering niet: de staat van dienst van de verzoeker, zoals die uit het dossier blijkt, is geenszins vlekkeloos; dat er geen “precedenteren” zijn is, wat het verbaal geweld tegen leerlingen betreft, onjuist en staat, wat het contact met een leerling betreft, een tuchtprocedure niet in de weg; de verzoeker duidt niet aan welke verzachtende omstandigheden moeten gelden.

4.4.2. Het voeren van de Messenger-conversatie, zoals in dit geval bewezen (eerste tenlastelegging), is een ernstige deontologische fout en verdient een significante straf. Het grensoverschrijdend gedrag tegenover leerlingen (tweede tuchtinbreuk) is van een andere aard en overstijgt in ernst die tuchtinbreuk. Gewis kan aan de raad van bestuur verweten worden dat hij tussen 18 september 2019 en 5 december 2019 geen stappen heeft ondernomen om het ongeoorloofd gedrag van de verzoeker te onderzoeken en dat de Messenger-conversatie zodoende de trigger is geweest om de houding van de verzoeker onder de loupe

te nemen, maar dit verwijt doet de Kamer van beroep niet besluiten dat het ontslag van de verzoeker onterecht is, zeker wanneer daarbij overwogen wordt dat de verzoeker zelf stelt dat “de leerlingen die er school lopen een specifieke pedagogische en didactische aanpak” vereisen.

4.5. De Kamer van beroep is van oordeel dat, zeker op basis van de tweede tenlastelegging, het schoolbestuur terecht van oordeel kon zijn dat de vertrouwensrelatie met de verzoeker onherstelbaar verstoord is en dat het ontslag derhalve de gepaste tuchtstraf is.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 23 februari 2021;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtfeiten bewezen zijn met unanimititeit voor;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf “het ontslag” bevestigd wordt met 5 voor en 2 tegen.

Enig artikel

De beslissing van 15 oktober 2020 van de Raad van Bestuur van de SCHOLENGROEP ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf “het ontslag” van de heer ... wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 23 februari 2021.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw K. VANDENSAVEL, mevrouw L. VANDECAN en mevrouw P. DEVIS
vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren D. DIETRICH, G. ACHTEN en A. VANDROMME, vertegenwoordigers
van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE